

రోజు శ్రీ పిద్దీబాబా సాయంకాల సమయంలో వితోబా మందిరం అరుగుమీద కొంతమంది భక్తులతో కూర్చుంటూండేవారు. అలా ఓ గంటసేపయినా గడపందే, బాబా తన మనీదుకు వెళ్ళేవారుకాదు.

ఒకరోజు అలా కూర్చునుండగా, ఒక గొల్ల మనిషి వచ్చి, “బాబా! నేనూ మీ భక్తురాలినే: నాకు మీలో ఆ వితోబానే, కృష్ణభగవానుడే కనిపిస్తున్నాడు. కాబట్టి రోజు నేను తెచ్చియచే పాలను ఏంరు కాదనక తాగాలి” అంటూ వేడుకొంది.

బాబా ‘సరే, అన్నారు. అది చూసి కొందరు భక్తులకు ఈశ్వర్యపుట్టి - “ఆమె చెప్పటం, మీరు నమ్మటం బావుంది బాబా! ఆమె ఏంటి? మీపట్ల భక్తికలిగి ఉండటమేంటి? అంతానటన” అన్నారు వ్యంగ్యంగా.

బాబా ఏమీ మాట్లాడకుండా నవ్వి ఊరు కున్నారు. మరికొద్ది సేపట్లో విపరీతమైన గాలి, పెనుతుఫానులా వచ్చింది. దుమ్మర్మిగుతూ చెట్లు ఊగి ఊగి పడిపోతాయా అన్నట్లుగా వాతావరణం భయంకరంగా తయారయింది. జోరుగా వర్షం అందుకుంది వడగళ్ళతో కూడి. అకస్మాత్తుగా వాతావరణంలో వచ్చిన ఆ మార్పును చూసి అందరూ భయపడసాగారు.

“బాగా ఆకలిగా ఉంది!” అని బాబా అన్నారు.

“అ.. ఉండదూ, రోజు ఈపాటికి గెన్నెడు పాలు తాగేవారుగా మీ భక్తురాలు తేస్తే! పాపం ఈ రోజు రాదు. రాలేదులెండి” అన్నారు ఉక్కోషంతో

జి. రామలక్ష్మి, హైదరాబాద్

మిగిలినవారు.

“బిడ్డ ఆకలి తల్లికి తెలియదా? బిడ్డ ఆకలి తీర్చుడం కోసం తల్లి ఎన్ని అగచాట్లుయినా పడుతుంది, ఎంతటి విషమపరిష్కేతులనైనా ధైర్యంగా ఎదుర్కొంటుంది” అన్నారు బాబా.

“ఆ... అలాగే చూస్తా కూర్చోండి ఆదంగ భక్తురాలికోసం” అన్నారు వాళ్ళు.

“నిజమైన భక్తికి ఏ అడ్డంకులూ ఉండవు తెలుసా! మీరే చూస్తారుగా” అన్నారు బాబా.

వానజోరుయింకా పౌచ్చింది. అంధకారమైన చీకటి అలముకుంది.

ఆ చీకట్లో “బాబా, బాబా, సాయిబాబా... బాబా బాబా సాయిబాబా... నాథ నాథ షిరీ నాథ” అంటూ కదలివస్తున్న ఓ ఆకారంతో పాటు నినాదమూ వినిపించింది. మరో పదు నిమిషాలకు దగ్గరపడిన ఆ ఆకారం ఎవరో కాదు గొల్లమనిపి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

“ఏవర్మా, ఇలాంటి పరిష్కారిలో కూడా నాకోసం పాలు తెచ్చావా?” అన్నారు ప్రేమతో బాబా.

“పరిష్కారి ఎటువంటిదైనా, నా ప్రాణాలు పోయినా కానీ, లెక్కచేస్తేనా బాబా. మీ సేవలో నా ప్రాణాలు పోయినా నాకానందవే. అందుకే బయలుదేరాను. అయినా మీ నామజపం నాకు తోడుండగా నాకే భయం అనిపించలేదు బాబా” అంది.

ఆమె నిజమైన భక్తికి ఆశ్చర్యచక్కిత్తులై తమ ఈర్మా, కుతంత్ర, స్వభావాలకు సిగ్గుపడ్డారు వాళ్ళంతా. బాబా వుందు తలదించుకొని “తమించండి బాబా మా అజ్ఞానానికి” అన్నారు.

